

Закон о изменама и допунама Закона о електронском фактурисању

Члан 1.

У Закону о електронском фактурисању („Службени гласник РС”, бр. 44/21 и 129/21), у члану 1. додаје се став 2, који гласи:

„Одредбе овог закона не односе се на физичка лица која нису обвезници пореза на приход од самосталне делатности у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана.”.

Члан 2.

У члану 2. тачка 2) мења се и гласи:

„2) „субјект јавног сектора” је ентитет који припада сектору државе, у смислу закона којим се уређује буџетски систем, као и јавно предузеће, у смислу закона којим се уређује правни положај јавних предузећа, независно од тога да ли је у обухвату сектора државе;”.

У тачки 4) речи: „и на којег се сходно примењују одредбе овог закона које се примењују на субјекта приватног сектора” бришу се.

Додају се ст. 2. и 3, који гласе:

„Обвезник пореза на приход од самосталне делатности у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана и обвезник пореза на добит правних лица у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица, осим субјекта јавног и приватног сектора, пријављује се за коришћење система електронских фактура пре подношења захтева за исплату субјекту јавног сектора.

На Народну банку Србије сходно се примењују одредбе овог закона које се примењују на субјекта јавног сектора, а на добровољног корисника система електронских фактура одредбе овог закона које се примењују на субјекта приватног сектора.”.

Члан 3.

У члану 3. став 1. тачка 2) после речи: „јавног сектора” додају се запета и речи: „укључујући и све захтеве за исплату ка субјекту јавног сектора”.

У тачки 4) после речи: „међусобних трансакција” додају се запета и речи: „укључујући и све захтеве за исплату”.

У ставу 2. тачка 3) после речи: „добара и услуга” додају се запета и речи: „укључујући и захтев за исплату по основу уговора који има одбрамбене или безбедносне аспекте изузетог од примене закона којим се уређују јавне набавке”, а тачка на крају замењује се тачком и запетом.

Додају се тач. 4)–7), које гласе:

„4) испоруку електричне енергије и услугу преузимања електричне енергије у енергетски систем, осим испоруке електричне енергије за крајњу потрошњу;

5) промет добара и услуга без накнаде;

6) трансакцију по основу које се плаћа накнада која представља јавни приход у складу са законом којим се уређује буџетски систем;

7) захтев за исплату трошкова и награда у судским и другим поступцима, који се исплаћују из средстава суда, односно другог органа код којег се води поступак, на основу одлуке суда, односно другог органа.”.

Члан 4.

У члану 4. став 1. речи: „субјект јавног сектора, правно лице, односно предузетник који није обвезник пореза на додату вредност” замењују се речима: „лице које није обвезник пореза на додату вредност – субјект јавног сектора и добровољни корисник система електронских фактура”.

Ст. 3. и 4. мењају се гласе:

„Електронско евидентирање обрачуна пореза на додату вредност врши се збирно, за све обавезе, исказивањем података о основици и обрачунатом порезу на додату вредност, посебно по пореским стопама, осим ако овим законом није друкчије прописано.

Електронско евидентирање обрачуна пореза на додату вредност врши се појединачно, по свакој обавези, исказивањем податка о основици, пореској стопи и обрачунатом порезу на додату вредност, и то за:

1) промет добара и услуга, укључујући и дати аванс, за који је прималац добара и услуга порески дужник у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност;

2) промет добара и услуга који се врши уз накнаду обвезнику пореза на приход од самосталне делатности у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана и обвезнику пореза на добит правних лица у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица, укључујући и примљени аванс, за који је испоручилац добара, односно пружалац услуга порески дужник у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.”.

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Ако је за трансакције за које не постоји обавеза издавања електронске фактуре у складу са овим законом издата електронска фактура, не постоји обавеза евидентирања обрачуна пореза на додату вредност.”.

Досадашњи ст. 5–7. постају ст. 6–8.

Члан 5.

У члану 9. став 3. после речи: „страно лице” додају се запета и речи: „по успостављању техничко-технолошких услова у систему електронских фактура”.

Члан 6.

У члану 10. после става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Електронска фактура која је одбијена може се накнадно прихватити.”.

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Додају се ст. 7. и 8, који гласе:

„Изузетно од става 6. овог члана, уколико постоји привремени прекид у раду система електронских фактура, електронска фактура сматра се достављеном у тренутку поновног успостављања рада система електронских фактура.

Актом министра надлежног за послове финансија ближе се уређује поступање у случају наступања привременог прекида у раду система електронских фактура.”.

Члан 7.

У члану 11. став 1. речи: „Служба Владе надлежна” замењују се речима: „Републички орган надлежан”.

Члан 8.

У члану 16. став 1. речи: „у погледу усклађености електронских фактура са српским стандардом електронског фактурисања” бришу се.

У ставу 2. после речи: „инспекцијског надзора” запета и речи: „која нису уређена овим законом,” бришу се.

Члан 9.

У члану 18. став 1. тачка 1а) речи: „4. и 6” замењују се речима: „4. и 7”.

Члан 10.

Подзаконски акт из члана 6. овог закона донеће се у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 11.

Одредба члана 6. став 1. овог закона примењиваће се од 1. јуна 2023. године за електронске фактуре које се евидентирају у централни регистар фактура у складу са законом којим се уређују рокови измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 2023. године.